

waardig was hoe ze dit de leerlingen, die zich voor de beroepsopleiding meldden, voorhield. Toch heeft ze verschillende krachten voor het ballet in Nederland afgeleverd en zijn er van haar school uit ook in het buitenland geplaatst.

In na-oorlogse jaren richtte de werkzaamheid van Netty van der Valk zich ook weer op de choreografie. Met de klassen uit die jaren heeft ze enkele choreografieën gebracht, die met ere genoemd mogen worden en die, vooral wat de ruimtelijke werking aangaat, getuigden van een geheel eigen karakter en een groot technisch kunnen. In de herinnering zullen blijven leven de zettingen van „Les Sylphides”, op de bekende muziek van Chopin, „La Valse” op muziek van Ravel en de „Maagdenburght” op die van Carlo Menotti, van „l' Estro Armonico” op die van Vivaldi, „Petite Suite”, een abstracte dans op muziek van Debussy, van de Kuhnau-varianties van Hendrik Andriessen, van „Fête Champêtre” van Geza Frid, „De Kennismaking” op muziek van Duke Ellington, alsmede „Opstand in Sprookjesland”, dansen van en voor kinderen.

Deze voorstellingen werden geheel verzorgd door haar balletschool, waarbij uiteraard de leerlingen van de beroepsklassen sterk naar voren kwamen. De laatsten hadden een goede naam gekregen en talentvolle leerlingen aangetrokken, zodat, toen één der Rotterdamse dagbladen een prijs uitloofde voor jonge artiesten en deze in 1953 voor de danskunstenaars bestemde, drie leerlingen uit de beroepsklasse van haar school, t.w. Marlene Huijts, Barry Treure en Arthur Plasschaert werden bekroond.

Er was in die jaren een stijgende belangstelling voor de dans, niet alleen in Rotterdam; ook in Den Haag was dat het geval. In Amsterdam werkten het Ballet der Lage Landen, het Ballet Recital, het Scapino Ballet en het Opera Ballet reeds enkele jaren met stijgend succes. Het lag in de lijn, dat ook Netty van der Valk zich als ideaal stelde een eigen beroepsensemble, gevestigd te Rotterdam en dat zij naar mogelijkheden ging zoeken om een Rotterdams beroepsballet een stevige financiële basis te geven.

In 1953 werd de stichting Rotterdams Ballet Ensemble in het leven geroepen. De bedoeling van deze stichting was in Rotterdam een beroepsensemble voor ballet te exploiteren, dat hoofdzakelijk gevormd was uit leden van de beroepsklasse van de school van Netty van der Valk.